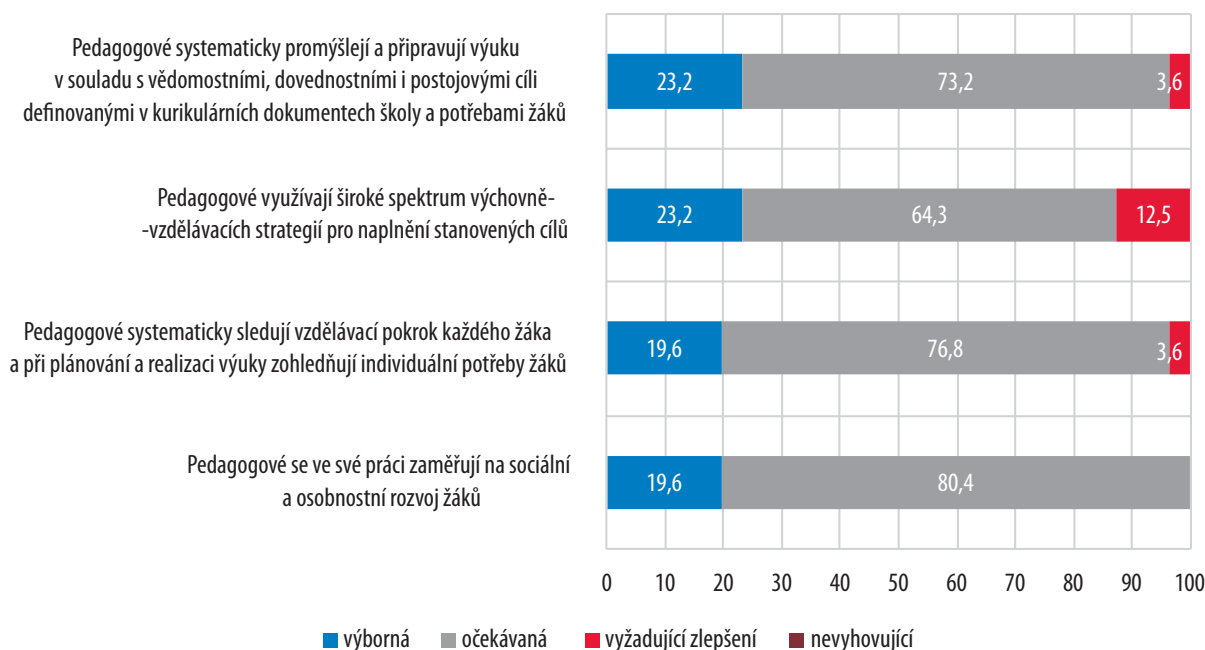

Výuka – podíl škol (v %)

6.2.2 Podpora rozvoje nadání v průběhu základního uměleckého vzdělávání

Hudební obor

Poznatky o podpoře rozvoje nadání byly získávány při hospitacích v přípravném studiu a v základním studiu I. a II. stupně převážně v individuální výuce, ale i ve výuce skupinové a kolektivní. Poskytovaná podpora byla převážně účelná. V individuální výuce žáci získávali potřebné návyky a dovednosti, které následně uplatňovali např. ve školních souborech. Žáci byli téměř v 70 % vyučovacích jednotek vedeni k samostatnému stanovování vlastních cílů, objevování nových poznatků a formování názorů. Návyky a technické a výrazové dovednosti ve hře na nástroj dokázali účinně uplatňovat také v kolektivní výuce, především ve hře v komorních souborech i ve větších tělesech. Při interpretaci studovaných skladeb prakticky využívali získané znalosti hudební teorie.

Ve značné míře případů (96,7 %) obsahovala výuka činnosti aktivizující vzájemnou spolupráci, a to jak v kolektivní, tak i v individuální výuce, kde se spolupráce vztahovala k učiteli. Více než ve čtvrtině hospitací byly zaznamenány rezervy v míře samostatnosti při formulování názorů a cílů žáků, v jejich participaci na rozhodování a objevování nových poznatků. Kvalitní zpětnou vazbu, využitelnou k dalšímu uměleckému rozvoji, poskytovali učitelé mezioborově srovnatelně, přibližně v 90 % hodin. V případě potřeby poskytovali žákům neprojevícím potřebné znalosti a dovednosti ve hře na nástroj také vhodnou metodickou podporu. Její míra však byla nižší a dosahovala jen 60 %.

V 95,6 % hodin učitelé vyjadřovali žákům důvěru v dosahování učebních cílů, poskytovali jim zpětnou vazbu a projevovali respektující přístup. Až na nepatrné výjimky žáci přistupovali k učitelům s důvěrou a nebáli se chybovat (v 99,6 %). Jako příklad inspirativní praxe byla v ojedinělých případech zaznamenána vysoce kvalitní podpora rozvoje nadání žáků. Podílela se na ní promyšlená práce vedení školy a soustavné úsilí pedagogických pracovníků. V důsledku tohoto působení byli žáci schopni se samostatně rozhodovat v oblasti improvizace, volby dynamiky i vytváření doprovodů. Pro dokumentování uměleckého vývoje i rozvoje tvůrčí osobnosti žáků učitelé vytvářeli žakovská portfolia.